Сидить голуб на березі,
Голубка на вишні:
— Скажи, скажи, моє серце,
Що маєш на мислі?

Ой ти ж мені обіцявся
Любити, як душу,
Тепер мене покидаєш,
Я плакати мушу.

Будь щасливий із тією,
Котру ти кохаєш,
А над мене вірнішої
На світі не знайдеш.

Буду Бога я просити,
Щоб ти був щасливий
Чи зі мною, чи з другою —
Повік мені милий!..

Як не хочеш, моє серце,
Дружиною бути,
То дай мені таке зілля,
Щоб тебе забути.

— Ой є в мене таке зілля
Близько перелазу.
Як дам тобі напитися,
Забудеш відразу.

— Буду пити через силу,
Каплі не упущу
Тоді я тебе забуду,
Як очі заплющу.

Буду пити, буду пити,
Хоч би через силу,
Тоді я тебе забуду,
Як ляжу в могилі.